

تتقوا

www.ketab.ir

شہید محراب
آیۃ اللہ سید عبدالحکیم دتغیب

سرشناسه : دستغیب، سید عبدالحسین، ۱۲۹۲ - ۱۳۶۰ .
 عنوان و نام پدیدآور : تقوا/ عبدالحسین دستغیب.
 مشخصات نشر : قم، جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، دفتر انتشارات اسلامی، ۱۳۹۰.
 مشخصات ظاهری : ۲۵۲ ص.
 شابک : 978-600-143-043-5
 وضعیت فهرست نویسی : فاها
 یادداشت : کتابنامه: ص. [۲۳۸] - ۲۴۱، همچنین به صورت زیرنویس.
 موضوع : تقوا
 شناسه افزوده : جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، دفتر انتشارات اسلامی
 رده بندی کنگره : ۱۳۹۰ ت ۷ / ۵۵ / ۵۵ BP۲۵۰
 رده بندی دیویی : ۲۹۷/۶۳۲
 شماره کتابشناسی ملی : ۲۳۲۲۷۴۴

تقوا

- مؤلف : شهید محراب آیه الله سید عبدالحسین دستغیب (ره)
- موضوع : تقوا
- قطع : رقعی
- نوبت چاپ : سوم
- چاپ و نشر : دفتر انتشارات اسلامی
- تعداد مجلدات : یک جلد
- تعداد صفحات : ۲۵۲
- تاریخ انتشار : پاییز ۱۴۰۱
- شمارگان : ۵۰۰
- شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۱۴۳-۰۴۳-۵
- قیمت : ۷۶۰۰۰ تومان
- نشانی اینترنتی : WWW.EN-ESLAMLIR info@En-Eslami.Ir

دفتر انتشارات اسلامی
 وابسته به جامعه مدرسین حوزه علمیه قم

پیشگفتار
تقوا؛ راه نجات است

وسيلة نجات از سختیها و راه رسیدن به ثوابهای الهی، مقدمه درجات آخرتی را در «تقوا» می توان یافت. همچنین می توان با پرهیزگاری، از آن همه مهالک آخرتی در امان بود و نسبت به زندگی دنیا نیز به برکت آن، از عکس العمل و نتیجه های ناراحت کننده از تکاب گناهان و بی آبرویی نزد مردم و عذاب وجدان و ناراحتی خیال، راحت بود.

شکنجه های طاقت فرسا و عذابهای سخت در برزخ و قیامت، با پرهیز از گناهان از میان می رود و با انجام واجبات، رضای خدا و ثواب آخرت، تحصیل می شود.

با تمرین، خوی پرهیزکاری پیدا می شود.
«مستقی» اسم فاعل از باب افتعال است که یک نوع تکلف و تحمل زحمت در معنی آن جا گرفته است و همیشه

هم نسبت به پرهیزگار از این کلمه و از این باب استفاده می‌شود. شاید علتش چنین باشد که در نتیجه تکلف ورزیدن و مدّتی قبول رنج کردن در انجام واجبات و ترک محرّمات، ملکه و خوی تقوا پیدا می‌شود.

کسی که می‌خواهد مدارج عالی از علم و عمل، ایمان و یقین را بپیماید، چاره‌ای ندارد جز این که جمیع مراتب تقوا را رعایت کند.

۲

پرهیز از مباحات مزاحم

مرتبه نخستین تقوا که انجام واجبات، مستحبات و ترک محرّمات و مکروهات است و خلاصه آنچه مورد تکلیف در فعل و ترک است، قدم اول بوده و هرگز با لا ابالی گری نسبت به احکام شرع مقدّس، ترقی معنوی و روحانی، نصیب [انسان] نمی‌گردد.

کسی که طالب کمالات است حتّی از مباحاتی که موجب غفلت و بی‌خبری از یاد خدا می‌شود نیز خودداری می‌کند؛ مثلاً با این که سیر خوردن مکروه نیست، اما یک لقمه یا چند لقمه کمتر می‌خورد تا سنگین نشود و در نماز با حالت بهتری وارد گردد، یا به پر خوابی مبتلا نگردد، چنین پرخوری، پر خوابی و محرومیت از بسیاری از برکات را به دنبال دارد.